

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 22ας Ιουνίου 1990 *

Στην υπόθεση T-27/89,

Βασίλης Σκλιάς, υπάλληλος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Λουξεμβούργου Patrick Wejnacht, 6, rue Heine, τον οποίο όρισε και ως αντίκλητο,

προσφεύγων,

κατά

Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τον Francis Hubrau, προϊστάμενο του τμήματος προσωπικού, επικουρούμενο από τον δικηγόρο Βρυξελλών Jean-François Bellis, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο του εκπροσώπου του, Δικαστικό Μέγαρο, Kirchberg,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού CJ 75/87, με την οποία αποκλείστηκε ο προσφεύγων από τις εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού, καθώς και την ακύρωση της διαδικασίας του ανωτέρω διαγωνισμού,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen και R. Garcia-Valdecasas, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

λαμβάνοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 27ης Μαρτίου 1990.

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Ο Βασίλης Σκλιάς, προσφεύγων, είναι υπάλληλος του Δικαστηρίου από 1ης Ιουλίου 1984 με την ιδιότητα του γλωσσομαθούς νομικού (μεταφραστή) ελληνικής γλώσσας, με βαθμό LA 6. Στις 28 Σεπτεμβρίου 1987 υπέβαλε υποψηφιότητα για τον γενικό διαγωνισμό CJ 75/87, βάσει τίτλων και εξετάσεων, που οργάνωσε το Δικαστήριο για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις διερμηνέων ελληνικής γλώσσας.

- 2 Η προκήρυξη του διαγωνισμού, η επίσημη διατύπωση της οποίας στην ελληνική γλώσσα δημοσιεύθηκε στις 19 Αυγούστου 1987 (ΕΕ C 222, σ. 3) και της οποίας ανεπίσημη διατύπωση στη γαλλική γλώσσα κατέθεσε ο προσφεύγων στη δικογραφία, περιελάμβανε 10 τίτλους, οι τρεις από τους οποίους ενδιαφέρουν την παρούσα υπόθεση, συγκεκριμένα ο τίτλος III « Προϋποθέσεις συμμετοχής », ο τίτλος IV « Επιλογή βάσει τίτλων » και ο τίτλος IX « Υποβολή αιτήσεων συμμετοχής ». Ο τίτλος III περιελάμβανε δυο μέρη: Α) « Γενικές προϋποθέσεις » και Β) « Ειδικές προϋποθέσεις », το δεύτερο αυτό μέρος περιελάμβανε τρεις υποδιαίρεσεις: 1. « Τίτλοι, διπλώματα, επαγγελματική πείρα », 2. « Γνώσεις γλωσσών » και 3. « Όριο ηλικίας ».

- 3 Το σημείο III Β) 2, « Γνώσεις γλωσσών », προέβλεπε τις εξής προϋποθέσεις:
  - α) Άριστη γνώση της ελληνικής γλώσσας, ενεργητική γνώση, κατάταξη ΑΙΙC, Α.
  - β) πολύ καλή γνώση τριών επισήμων γλωσσών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, παθητική γνώση, τουλάχιστον επιπέδου C της κατατάξεως ΑΙΙC.
  - γ) ικανότητα μελέτης διαδικαστικών εγγράφων στη γαλλική γλώσσα.
  - δ) θα ληφθεί υπόψη η παθητική γνώση και άλλων γλωσσών ή η ενεργητική γνώση και δεύτερης γλώσσας από τις επίσημες γλώσσες των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
  - ε) θα ληφθεί υπόψη η γνώση και άλλων επισήμων γλωσσών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, έστω και αν αυτή δεν αντιστοιχεί ακόμη στο επίπεδο C (παθητική γνώση) της κατατάξεως ΑΙΙC. »

4 Ο τίτλος IV, « Επιλογή βάσει τίτλων », όριζε τα εξής:

« Η εξεταστική επιτροπή μετά την κατάρτιση του πίνακα υποψηφίων, οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις που καθορίζονται πιο πάνω στα σημεία III Β) 1 α) και III Β) 2 α), β) και γ), και αφού καθορίσει τα κριτήρια βάσει των οποίων θα αξιολογήσει τους τίλους των υποψηφίων, προβαίνει στην εξέταση των τίτλων τους και καταρτίζει τον πίνακα των υποψηφίων που γίνονται δεκτοί στις εξετάσεις. »

5 Ο τίτλος IX, « Υποβολή αιτήσεων συμμετοχής », επιστούσε την προσοχή των υποψηφίων στο γεγονός ότι έπρεπε να προσκομίσουν, μέχρι την ημερομηνία που είχε ορισθεί ως όριο, τα δικαιολογητικά που αφορούν: « τα διπλώματα, την επαγγελματική πείρα διερμηνέα συνεδριάσεως ..., τις γνώσεις τους γλωσσών, προσδιορίζοντας την ή τις γλώσσες που γνωρίζουν ενεργητικώς και τις γλώσσες που γνωρίζουν παθητικώς, την ικανότητα μελέτης διαδικαστικών εγγράφων στη γαλλική ... και το επίπεδο γνώσεως άλλων επίσημων γλωσσών της Κοινότητας που δεν αποτελούν ακόμη γλώσσα εργασίας την οποία γνωρίζει παθητικώς ο υποψήφιος ».

6 Η έκφραση « παθητική γνώση γλωσσών » που εχρησιμοποιείτο στους τίτλους « Προϋποθέσεις συμμετοχής » και « Υποβολή αιτήσεων συμμετοχής », οριζόταν σε σχετική υποσημείωση. Στην ελληνική διατύπωση, ο ορισμός αυτός είχε ως εξής: « Παθητική γνώση γλωσσών: C: Είναι η γνώση των γλωσσών τις οποίες ο διερμηνέας κατανοεί πλήρως και από τις οποίες διερμηνεύει. » Στη γαλλική διατύπωση, ο ορισμός αυτός είχε ως εξής: « Langues passives: C: Langues dont l'interprete a une comprehension totale et à partir desquelles il travaille. »

7 Προς στήριξη της υποψηφιότητάς του, ο προσφεύγων κατέθεσε πιστοποιητικό παρακολούθησεως ταχυρρύθμου προγράμματος εκπαίδευσσεως διερμηνέων με γλώσσες εργασίας την αγγλική και τη γαλλική. Δήλωσε δυνατότητα αναγνώσεως της αγγλικής, της γαλλικής και της ιταλικής « λίαν καλώς », και δυνατότητα γραφής και ομιλίας της αγγλικής και της γαλλικής « καλώς » και της ιταλικής « μετρίως ». Ανέφερε, επίσης, ότι είχε εργασθεί επί ένα περίπου έτος ως ανεξάρτητος διερμηνέας και επί έξι μήνες ως διερμηνέας με βαθμό LA 7 στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, διερμηνεύοντας και στις δυο περιπτώσεις από τη γαλλική και την αγγλική προς την ελληνική. Ως προς τη γνώση της ιταλικής γλώσσας, κατέθεσε πιστοποιητικό του Ελεγκτικού Συνεδρίου που βεβαιώνει ότι παρακολούθησε κανονικώς μαθήματα επιπέδου IV επί 90 ώρες, καθώς και την τελευταία έκθεση βαθμολογίας του στο Δικαστήριο, στην οποία αναφέρεται ότι μετέφρασε από την ιταλική (όπως και από την αγγλική και τη γαλλική) προς την ελληνική. Σε κανένα στάδιο της διαδικασίας ο προσφεύγων δεν ισχυρίστηκε ότι παρακολούθησε μαθήματα διερμηνέως από την ιταλική προς την ελληνική, ούτε ότι εργάσθηκε ως διερμηνέας από τη γλώσσα αυτή.

- 8 Την εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού αποτελούσαν δυο πρόσωπα που είχε ορίσει η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (η προϊστάμενη του τμήματος διερμηνείας του Δικαστηρίου και ο βοηθός της) και ένα πρόσωπο που είχε ορίσει η επιτροπή προσωπικού και ήταν το μόνο που είχε ορισμένες γνώσεις ελληνικής γλώσσας. Για τη σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής διατυπώθηκαν ορισμένες επιφυλάξεις, για τις οποίες η επιτροπή προσωπικού ενημέρωσε τον πρόεδρο του Δικαστηρίου. Ο ίδιος ο προσφεύγων απέστειλε, στις 19 Οκτωβρίου 1987, έγγραφο προς τον πρόεδρο του Δικαστηρίου ζητώντας να επανεξεταστεί η σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής.
- 9 Με έγγραφο της 16ης Δεκεμβρίου 1987, ο προϊστάμενος του τμήματος προσωπικού του Δικαστηρίου ανακοίνωσε στον προσφεύγοντα ότι η εξεταστική επιτροπή αποφάσισε να τον αποκλείσει από τις εξετάσεις. Το έγγραφο αυτό είχε τη μορφή στερεοτύπου εντύπου, που είχε καταρτιστεί για να αποσταλεί σε όλους τους υποψηφίους που απέκλεισε η εξεταστική επιτροπή με την αιτιολογία ότι δεν συγκέντρωναν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στον διαγωνισμό. Περιελάμβανε ορισμένα τετραγωνίδια — δύο κύρια τετραγωνίδια, το καθένα, επεξηγούμενο από περαιτέρω τετραγωνίδια — στα οποία εσημειώνετο η προϋπόθεση που δεν πληρούσε ο ενδιαφερόμενος. Στο έγγραφο που εστάλη στον προσφεύγοντα είχε σημειωθεί το κύριο τετραγωνίδιο που αφορούσε « την υποβολή ανεπαρκών δικαιολογητικών » καθώς και το επεξηγηματικό τετραγωνίδιο που διευκρίνιζε ότι τα δικαιολογητικά που κρίθηκαν ανεπαρκή αφορούσαν « την παθητική γνώση *τριών* γλωσσών, σε επίπεδο C της κατατάξεως AIIIC ». Το άλλο κύριο τετραγωνίδιο, που αφορούσε τους « τίτλους, τα διπλώματα και την επαγγελματική πείρα », καθώς και το επεξηγηματικό τετραγωνίδιο που αφορούσε ειδικότερα την « παθητική γνώση *τριών* γλωσσών », δεν είχαν σημειωθεί.
- 10 Μετά τη λήψη του εγγράφου αυτού, ο προσφεύγων ζήτησε τηλεφωνικώς από μέλος της εξεταστικής επιτροπής διευκρινίσεις για τον λόγο για τον οποίο δεν έγινε δεκτή η υποψηφιότητά του. Το μέλος της επιτροπής του απάντησε ότι η απόφαση αυτή οφειλόταν στις μη επαρκείς γνώσεις του της ιταλικής γλώσσας.

Διαδικασία

- 11 Κατόπιν αυτού, με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Φεβρουαρίου 1988, ο προσφεύγων άσκησε την παρούσα προσφυγή.

- 12 Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη πλήρως ενώπιον του Δικαστηρίου. Με Διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 1989, το Δικαστήριο παρέπεμψε την υπόθεση στο Πρωτοδικείο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14 της αποφάσεως του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 13 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Το Πρωτοδικείο ζήτησε, ωστόσο, από το Δικαστήριο να συμπληρώσει τη δικογραφία καταθέτοντας την « κατάταξη ΑΙIC ». Το έγγραφο που κατέθεσε το καθού, απόσπασμα από την επετηρίδα της διεθνούς ενώσεως διερμηνέων συνεδριάσεων (ΑΙIC) του έτους 1990, περιέχει, στη γαλλική και την αγγλική γλώσσα, τον ορισμό ΑΙIC για το τι νοείται « ενεργητική γνώση γλωσσών » και « παθητική γνώση γλωσσών ». Ο διατυπωμένος στη γαλλική γλώσσα ορισμός της έννοιας της « παθητικής γνώσεως γλωσσών » είναι όμοιος με τον διατυπωμένο στη γαλλική γλώσσα ορισμό που παρατίθεται στην προαναφερθείσα σημείωση της προκηρύξεως του διαγωνισμού. Ο διατυπωμένος στην αγγλική γλώσσα ορισμός, που παρατίθεται δίπλα στο γαλλικό κείμενο, έχει ως εξής: « Passive languages: C: a language of which the interpreter has a complete understanding and from which he interprets ».
- 14 Η προφορική διαδικασία διεξήχθη στις 27 Μαρτίου 1990. Οι εκπρόσωποι των διαδίκων αγόρευσαν και απάντησαν στα ερωτήματα που υπέβαλε το Πρωτοδικείο.

Αιτήματα των διαδίκων

- 15 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- 1) να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού CJ 75/87, περί αποκλεισμού του από τις εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού·
  - 2) να ακυρώσει τη διαδικασία του διαγωνισμού CJ 75/87·
  - 3) να καταδικάσει το Δικαστήριο στα δικαστικά έξοδα.

- 16 Το καθού ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- 1) να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
  - 2) να αποφανθεί κατά νόμο ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

- 17 Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους. Ο πρώτος λόγος αφορά τον ανακριβή χαρακτήρα της προκηρύξεως του διαγωνισμού ή τον συσταλτικό τρόπο με τον οποίο την ερμήνευσε η εξεταστική επιτροπή, ο δεύτερος την ανεπαρκή αιτιολογία της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής, ο τρίτος την αντικανονική σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής και ο τέταρτος την κατάχρηση εξουσίας.

Επί του πρώτου λόγου

- 18 Προς στήριξη του πρώτου λόγου που προβάλλει, ο προσφεύγων διατυπώνει « δύο εναλλακτικές αιτιάσεις » που αφορούν την προκήρυξη του διαγωνισμού: είτε η προκήρυξη του διαγωνισμού που δημοσιεύθηκε ήταν ασαφής, είτε η εξεταστική επιτροπή την ερμήνευσε συσταλτικώς. Κατά τον προσφεύγοντα, το τελικό κείμενο της προκηρύξεως του διαγωνισμού απαιτεί την παθητική γνώση τριών επισήμων γλωσσών, σε επίπεδο C. Δεν απαιτεί την υποβολή δικαιολογητικών από τα οποία να προκύπτει ότι ο υποψήφιος έχει εργαστεί ως διερμηνέας από τις εν λόγω γλώσσες. Ο ορισμός της έννοιας « παθητική γνώση γλωσσών » που δίδεται σε υποσημείωση δεν αποτελεί αναπόσπαστο μέρος των προϋποθέσεων συμμετοχής στον διαγωνισμό. Ερμηνεία της προϋποθέσεως που αναφέρεται στις γλωσσικές γνώσεις βάσει του ορισμού αυτού συνιστά συσταλτική και, κατά συνέπεια, παράνομη ερμηνεία. Ακόμα και αν έπρεπε να ληφθεί υπόψη, ο ορισμός αυτός είναι ασαφής και, κατά συνέπεια παράνομος, καθόσον αναφέρεται σε γλώσσες από τις οποίες ο διερμηνέας « εργάζεται », χωρίς να διευκρινίζει αν η εν λόγω « εργασία » πρέπει να είναι πραγματικό γεγονός κατά τον χρόνο υποβολής της υποψηφιότητας. Η πρακτική συνέπεια της απόψεως που υιοθέτησε σχετικώς η εξεταστική επιτροπή ήταν να επιτραπεί η συμμετοχή στον διαγωνισμό εκείνων μόνο των προσώπων που μπορούσαν, κατά τον χρόνο υποβολής της υποψηφιότητάς τους, να αποδείξουν, με την κατάθεση δικαιολογητικών, ότι είχαν ήδη εργασθεί ως διερμηνείς από τρεις κοινοτικές γλώσσες προς την ελληνική. Αντιθέτως, ο προσφεύγων είχε σχηματίσει την πεποίθηση, μετά την ανάγνωση των προϋποθέσεων, ότι ακόμα και αν δεν είχε έως τότε εργασθεί ως διερμηνέας από την ιταλική, θα του παρεχόταν η ευκαιρία να αποδείξει σχετικώς την ικανότητά του.

- 19 Το καθού απαντά ότι ο ορισμός της έννοιας « παθητική γνώση γλωσσών » αποσκοπούσε, ακριβώς, να προσδιορίσει το επίπεδο των απαιτούμενων γνώσεων. Η εξεταστική επιτροπή όχι μόνον δεν προέβη σε συσταλτική ερμηνεία της προκηρύξεως του διαγωνισμού, αλλά ήταν διατεθειμένη να επιτρέψει τη συμμετοχή όχι μόνο εκείνων των υποψηφίων οι οποίοι είχαν ήδη εργασθεί, αλλά και των υποψηφίων οι οποίοι απεδείκνυαν την ικανότητά τους να εργασθούν ως διερμηνείς από τις συγκεκριμένες γλώσσες. Εν πάση περιπτώσει, οι πραγματικές ικανότητες του προσφεύγοντος δεν ανταποκρίνονταν σε καμία από τις δυνατές ερμηνείες των προϋποθέσεων συμμετοχής στο διαγωνισμό, η δε εξεταστική επιτροπή δεν είχε άλλη επιλογή από τον αποκλεισμό του από τον κατάλογο των υποψηφίων στους οποίους επετράπη να συμμετάσχουν στις εξετάσεις.
- 20 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, καταρχάς, ότι, αντιθέτως προς την πρώτη αιτίαση που προβάλλει ο προσφεύγων, οι όροι της επίδικης προκηρύξεως ήταν εντελώς σαφείς. Πράγματι, προκύπτει σαφώς ότι μια από τις ειδικές προϋποθέσεις που έπρεπε να συγκεντρώνουν οι υποψήφιοι ήταν η πολύ καλή γνώση τριών επίσημων γλωσσών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τουλάχιστον σε επίπεδο C της κατάταξης ΑΙΙC. Συνεπώς, ρητώς παρέπεμπε τον αναγνώστη στην κατάταξη ΑΙΙC. Από το απόσπασμα της κατάταξης αυτής που κατέθεσε το καθού, και το οποίο δεν αμφισβήτησε ο προσφεύγων, προκύπτει ότι η υποσημείωση της προκηρύξεως του διαγωνισμού επανελάμβανε απλώς το κείμενο της κατάταξης ΑΙΙC. Πράγματι, το ελληνικό κείμενο της προκηρύξεως χρησιμοποιεί τον όρο « διερμηνεύει », ο οποίος αντιστοιχεί στο ρήμα « interprets » του αγγλικού κειμένου του ορισμού ΑΙΙC, αίροντας κάθε αμφιβολία ως προς τη σημασία της γαλλικής λέξεως « travaille ». Εξάλλου, η εν λόγω προκήρυξη ανέφερε ρητώς ότι οι υποψήφιοι πρέπει να καταθέσουν τα απαιτούμενα δικαιολογητικά πριν από την προθεσμία που ετάσσετο σχετικώς.
- 21 Στην παρούσα περίπτωση, δεν αμφισβητείται ότι ο προσφεύγων κατέθεσε δικαιολογητικά που αποδεικνύουν τις γνώσεις του αγγλικής και γαλλικής. Αντιθέτως, ως προς τις γνώσεις του της ιταλικής γλώσσας, ακόμα και αν δοθεί η ευρύτερη δυνατή ερμηνεία στην κατάταξη ΑΙΙC προκύπτει, ενόψει των ανωτέρω διαπιστώσεων, ότι, εν πάση περιπτώσει, ο προσφεύγων δεν διέθετε το επίπεδο γνώσεων που απαιτείται, κατά την κατάταξη αυτή, για την παθητική γνώση μιας γλώσσας και ότι, κατά συνέπεια, δεν προσεκόμισε τη σχετική απόδειξη καταθέτοντας τα απαιτούμενα δικαιολογητικά.
- 22 Συνεπώς, ο προσφεύγων δεν μπορεί να αιτιάζεται την εξεταστική επιτροπή ότι ερμήνευσε συσταλτικώς την προκήρυξη του διαγωνισμού, ούτε να ισχυρίζεται ότι έπρεπε να του δοθεί η ευκαιρία να αποδείξει μεταγενέστερα τις γνώσεις του, συμμετέχοντας στις εξετάσεις. Συνεπώς, ο πρώτος λόγος δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

Επί του δευτέρου λόγου

- 23 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι από την προσβαλλόμενη απόφαση δεν συνάγεται σαφώς αν η έλλειψη για την οποία δεν έγινε δεκτή η υποψηφιότητά του αφορούσε μόνο την κατάθεση δικαιολογητικών ή αν αφορούσε την ίδια τη φύση των γλωσσικών του γνώσεων. Στην πρώτη περίπτωση, η εξεταστική επιτροπή ήταν υποχρεωμένη, λόγω της υποχρέωσης αρωγής που υπέχει να του ζητήσει πρόσθετα στοιχεία. Αντιθέτως, αν η εξεταστική επιτροπή είχε σχηματίσει την πεποίθηση, βάσει των δικαιολογητικών που είχαν υποβληθεί, ότι οι γλωσσικές του γνώσεις ήταν ανεπαρκείς, έπρεπε να σημειώσει το τετραγωνίδιο του τμήματος « Τίτλοι, διπλώματα, επαγγελματική πείρα », που αφορούσε την γνώση τριών γλωσσών, και όχι το τετραγωνίδιο του τμήματος « Υποβολή δικαιολογητικών ». Εν πάση περιπτώσει, η εξεταστική επιτροπή έπρεπε να διευκρινίσει για ποια ή για ποιες από τις τρεις γλώσσες τα δικαιολογητικά που υποβλήθηκαν ήταν ανεπαρκή.
- 24 Το καθού απαντά ότι έπρεπε να είναι προφανές για τον προσφεύγοντα ότι ο αποκλεισμός του από τον διαγωνισμό οφειλόταν στις ανεπαρκείς γνώσεις του ιταλικής γλώσσας. Αν του είχε απομείνει κάποια αμφιβολία σχετικά, θα έπρεπε να ζητήσει συμπληρωματικές εξηγήσεις. Στην προκειμένη περίπτωση, οι πληροφορίες αυτές του παρασχέθηκαν από το μέλος της εξεταστικής επιτροπής με το οποίο είχε τηλεφωνική συνδιάλεξη.
- 25 Αρκεί, σχετικά, να διαπιστωθεί ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού προέβλεπε ότι τα σχετικά με τις γλωσσικές γνώσεις των υποψηφίων δικαιολογητικά έπρεπε να κατατεθούν πριν από την προθεσμία που όριζε η προκήρυξη. Κατά τον χρόνο αυτό, ο προσφεύγων δεν διέθετε ούτε τις απαιτούμενες γνώσεις ιταλικής γλώσσας, για να επιτραπεί η συμμετοχή του στις εξετάσεις, ούτε τις σχετικές αποδείξεις. Κατά συνέπεια, δεν έχει σημασία ποιο τετραγωνίδιο σημειώθηκε, καθόσον το καθού μπορούσε, εν πάση περιπτώσει, να σημειώσει το τετραγωνίδιο που αφορούσε την μη κατάθεση δικαιολογητικών. Συνεπώς, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου

- 26 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής ήταν παράνομη, επειδή κανένα από τα μέλη της δεν κατείχε πλήρως την ελληνική γλώσσα, η δε πλειοψηφία των μελών της δεν διέθετε καθόλου γνώση της ελληνικής γλώσσας. Το στοιχείο αυτό είναι ακόμα περισσότερο επιβαρυντικό καθόσον επρόκειτο για διαγωνισμό βάσει εξετάσεων. Η επίδικη απόφαση είχε, εκ του λόγου αυτού, παράνομο χαρακτήρα, καθόσον εκδόθηκε από όργανο που είχε παρανόμως συσταθεί.

- 27 Το καθού αντιτάσσει, καταρχάς, ότι εφόσον ο προσφεύγων αποκλείστηκε από το πρώτο στάδιο του διαγωνισμού, λόγω ανεπαρκούς γνώσεως της ιταλικής γλώσσας, δεν υπέστη καμία ζημία από το γεγονός ότι η εξεταστική επιτροπή δεν διέθετε μέλη που να έχουν την ελληνική ως μητρική γλώσσα και ότι, συνεπώς, δεν έχει συμφέρον να προβάλει τον λόγο αυτόν. Αμφισβητεί, εξάλλου, τον ισχυρισμό ότι η σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής ήταν παράνομη, καθόσον η εξεταστική επιτροπή είχε συσταθεί σύμφωνα με πάγια τακτική που ακολουθεί το Δικαστήριο σε παρόμοιους διαγωνισμούς, επικουρείτο δε από πάρεδρα μέλη με συμβουλευτική ψήφο που είχαν την ελληνική ως μητρική γλώσσα.
- 28 Επιβάλλεται, σχετικώς, να διαπιστωθεί ότι, εφόσον ο προσφεύγων δεν συγκέντρωνε τις απαιτούμενες από την προκήρυξη του διαγωνισμού προϋποθέσεις προκειμένου να επιτραπεί η συμμετοχή του στις εξετάσεις, θα έπρεπε να αποκλειστεί από οποιαδήποτε εξεταστική επιτροπή, ανεξαρτήτως της συνθέσεώς της. Συνεπώς, ο λόγος που αμφισβητεί την ικανότητα της εξεταστικής επιτροπής να κρίνει το αποτέλεσμα των συγκεκριμένων εξετάσεων στερείται σημασίας για την επίλυση της παρούσας διαφοράς και, κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τετάρτου λόγου

- 29 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι συντρέχει περίπτωση καταχρήσεως εξουσίας, επειδή ο διαγωνισμός διοργανώθηκε με σκοπό την τακτοποίηση της καταστάσεως των δύο εκτάκτων υπαλλήλων που υπηρετούσαν ήδη στην υπηρεσία διερμηνείας.
- 30 Το καθού απορρίπτει το επιχείρημα αυτό υπογραμμίζοντας ότι στις εξετάσεις επετράπη να συμμετάσχουν τρία πρόσωπα, δύο από τα οποία υπηρετούσαν ως έκτακτοι υπάλληλοι στην υπηρεσία διερμηνείας. Ένα μόνο από τα πρόσωπα αυτά επέτυχε στον διαγωνισμό.
- 31 Επιβάλλεται, σχετικώς, να τονιστεί ότι κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, κρίνεται ότι συντρέχει περίπτωση καταχρήσεως εξουσίας μόνο εφόσον αποδειχθεί, κατά τρόπον επαρκή από νομικής απόψεως, ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, εκδίδουσα την επίδικη πράξη, επεδίωξε την πραγμάτωση σκοπού διαφορετικού από τον νομίμως επιδιωκόμενο (βλέπε, π.χ., απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 1976, Küster κατά Κοινοβουλίου, 123/75, Rec. 1976, σσ. 1701, 1709). Στην παρούσα περίπτωση ο προσφεύγων δεν απέκρουσε την ακρίβεια των διευκρινίσεων που παρέσχε η διοίκηση. Επιβάλλεται, συνεπώς, να διαπιστωθεί ότι δεν προσεκόμισε επαρκείς αποδείξεις προς στήριξη του ισχυρισμού του. Συνεπώς, ο προβαλλόμενος λόγος δεν διαθέτει ούτε το *fumus boni juris*.

- 32 Από το σύνολο των σκέψεων που προεκτέθηκαν προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 33 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του διαγωνισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται κατ' αναλογία στο Πρωτοδικείο, δυνάμει του άρθρου 11, τρίτο εδάφιο, της προαναφερθείσας απόφασης του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα. Ωστόσο, κατά το άρθρο 70 του εν λόγω κανονισμού, τα κοινοτικά όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβάλλονται στις περιπτώσεις προσφυγής των υπαλλήλων των Κοινοτήτων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι διάδικοι φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Edward

Schingten

García-Valdecasas

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Ιουνίου 1990.

Ο γραμματέας

H. Jung

Ο πρόεδρος

D. A. O. Edward